

Любовта омайна! Тя едната стига
 Да искупи всички на свѣтътъ бѣди!
 Тя изъ ада жертви до рая ги дига,
 И Господъ вложи я въ всичкитѣ гърди.

Защо да прокливамъ? Биваль съмъ и ази
 Честитъ и любилъ съмъ живота, кат' даръ,
 И весело плувахъ въ свѣтли му талази,
 И въ чашата нихъ му сладкия нектаръ.

Сега въ душа хладъ е... Сърдцето горчиво
 Спомня и въздиша. Есенъта наста...
 Но нѣма да хвърля око завистливо
 На онезъ, що жънатъ радости въ свѣта.

И не се оплаквамъ люто отъ живота,
 И пиж покорно горкий му пелинъ,
 И калъ да му хвърлж нѣмамъ азъ охота,
 Макаръ, че и ази на вѣка съмъ синъ.

1888.

XVI.

ЖЕЛАЛЪ БИХЪ

Отрадно е да умрѣшъ...

Хероизъ.

Желалъ бихъ да угаснж азъ,
 Кат' слънцето на заходъ въвъ морето;
 Кат' красната звѣздица, въ утренъ часъ,
 Що гасне тихо на небето.

Желалъ бихъ да умрж, като роса,
 Подъ жежкий слънчовъ лучъ, коя изчезва,
 Като на арфата гласа, —
 Въвъ въздуха... кога възлѣзва;